

LUTHEROVA DEKÁDA 2010

Sola redemptione Christi

2. Ježiš Kristus ako jediný Syn Boží

Pieseň ES 246 - Pane, keď hľadáš...

Modlitba

Úvodné čítanie: Mt 16, 13-16 a paralely Mk 8, 29-30; L 9, 18-21;

Aj J 6, 67-69. (Ak si niektorí z prítomných nosia Biblie, nech ich čítajú oni. Je som to praktizoval.)

Nadviazať na predošlú tému.

Mesiášske nádeje boli živé aj v dobe Ježišovej a apoštolskej. Uvedenie dnešnej témy.

Predpovede o Ježišovi, ako o Synovi Božom možno nájsť v SZ. Napr. v Ž 2, 7, ktoré slová sú nám známe, počujeme ich každoročne na Vianočné sviatky. Prečítať Ž 89, 25-30. Jasný zmysel týmto výpovediam dáva len pohľad na Ježiša Krista. Nemohli platiť o historickom Dávidovi, ani o ďalších z kráľov Dávidovho rodu. Pán Ježiš sám tak chápal synovstvo Dávidovo: Mt 22, 41nn (a paralely Mk 12, 35nn; L 20, 41nn). Aj prvotná cirkev: Sk 13, 32-33) Žid 1, 5; 5, 5.

Ježišovo Božie synovstvo vyjadruje už anjel pri zvestovaní jeho narodenia Panne Márii.

Prečítať L 1, 31-35.

Jedinečné je Božie osvedčenie pri krste v Jordáne. Možno porozprávať, prípadne aj prečítať Mt 3, 17; Mk 1, 11; L 3,22; J 1, 33-34. Tak isto na vrchu Premenenia: Mt 17, 5; Mk 9, 7; L 9, 15; 1Pt 1, 17-18.

Pán Ježiš si už ako dvanásťročný uvedomoval svoje synovstvo Božie – (musím byť vo veciach svojho Otca (L 2, 49). Dáva to najavo aj pri platení chrámovej dane u Mt 17,24n.

Ľudia považovali Pána Ježiša za Jána Krstiteľa, iní Za Eliáša, Jeremiáša, alebo za niektorého z prorokov. Bolo to zrejme vysoké hodnotenie. Oslovovali Ho Rabbi, Učiteľ, Majster. Divili sa Jeho učeniu, lebo ich učil ako kto má moc, nie ako ich zákonníci (Mt 7, 28). Aj v súčasnosti niektorý Ho vysoko hodnotia. Jeho však nemožno porovnávať s nikým z ľudí. On je Syn Boží. Ako takého Ho pokúša sám diabol (Mt 4,1nn - ak si Syn Boží), aj démoni, v Gedare: Čo ťa do mňa, Syn Boží (Mt 8, 29 a paralely). Pod krížom stotník vyznáva: "Naozaj, Syn Boží bol tento" (Mt 27, 54; Mk 15, 39). Pavel apoštol: "svojím zmŕtvychvstaním sa dokázal mocným Synom Božím" (R 1, 4).

Jedinečnosť Ježišovho synovstva Božieho vyjadruje najmä apoštol Ján, keď hovorí o jednorodenom Synovi Božom: J 1, 14; 18; 3, 16; 18, 1J 4, 9. Tým úžasnejšie je, keď čítame: "Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa dieťkami Božími, tým, čo veria v Jeho meno" (J 1, 12) a v 1J 3, 1 čítame: ^"Vid'te, akú Lásku dal nám Otec, aby sme sa menovali dieťkami Božími, a nimi sme". Katolícky preklad Nového Zákona používa viackrát pojem "adoptívne synovstvo". V podstate je to pravda, dostali sme právo synov a dcér a tak aj dedičov Božích, ale nepoužíval by som ten výraz. Je to však úžasné, keď môžeme spievať: "Chcem Ti za to ďakovať, Ty môj Boh a Ty môj brat" (ES 59, 1) a "môj Boh a Brat Pán Ježiš, On svetlo jediné" (ES 520, 1).

Čo je napísané o Synovi Božom nielen v ,evanjeliu podľa Jána, ale v celej Biblii v Novej Zmluve zvlášť je napísané, aby sme verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží a - veriac - aby sme mali život v Jeho mene (J 20, 31). Kiež by tak bolo pri každom z nás.

Viera v Krista, ako v Syna Božieho bola aj podmienkou krstu. Konkrétne prípad eunucha Sk 8, 36-38.

Pieseň ES 249 - Tá pravda ma obživuje...
Modlitba, Otčenáš, Milosť Pána - ES 223.

Odporúčam prečítať si M. Klátik: Základy dogmatiky, str. 53-56. Tam je riešený aj problém "Ja a Otec jedno sme" (J 10, 30) a "Otec je väčší, ako ja" (J 14, 28). Môže sa táto otázka naskytnúť v debate najmä v súvisi so Svedkami Jehovovými a Božím synovstvom Ježiša Krista.

Vypracoval Ján Lacko